

אללה

בפוזת של פינאפ מערבי בידי צלם מצרי, לפני בעולם. נותנת גם במערב קורסים לריקוד מיוחד. קו של הנרי קיטינג'ר בעת ביקורו בקאהיר.

קוראת למופע שלה „ריקוד מיזרחי“.
זהו מעין ריקוד של הרמון, מיזרחי מאד, אך מותאם לטעם המערבי. למן הרגע ש' היא מופיעה, דמות מטושטשת מאחורי וילון של ניילון שקוף, ועד לשיא הריי קוד, כשהיא עוברת בקרב הקהל, כל תנור עה שלה, כל צעד, כל התפתלות של גופה, כל ניפנוף של זרועותיה, אומרים מין. היא יחפה. שיערה החום הארוך מת' נוסף. מבעד לחריץ בחצאיתה הירוקה' זהובה נראות רגליה החסונות. קשה לד' עת במה טמון הסוד שלה, שהיא עצמה קוראת לו „מתנה של אללה“. בשעת רי קודה, עוצרים גברים את נשימתם. פשוטו כמשמעו. נשים נמסות, בחיוך חולמני. רקדניות בטן אמיתיות מזוללות בה. רקדנית כזאת, העומדת דקות ארוכות על הבמה מבלי להזיז אבר בגופה מילבד שרירי הבטן הזורמים כנחל, מאשימה את נגואה בעשיית פשרה עם הסיגנון החולי' בודי. יריבותיה הרבות של נגואה אף

מעירות. מאחורי גבה, שהיא בסך-הכל קארייריסטית, שעלתה לגדולה מפני ש' התחתנה עם מנהל המלון. אולם נגואה מתעלמת מן ההאשמות האלה בבוז. היא נמצאת בשיא. היא רוק' דת, מחברת כוריאוגרפיה לעצמה, משחקת בסרטים. אחד מסרטיה, אלף נשיקות ונשיקה, מוקרן עתה על מסכי קאהיר. הרקדנית שזכתה בתהילה עולמית כאשר ירבה בחיקו של הנרי קיטינג' גר בעת ביקורו בעיר הנילוס, היא פלסי' טינית-למחצה, היא נולדה (לפני 36 שנה, לדבריה, אך אפשר בשקט להוסיף על כך כמה שנים טובות) במצריים, לאם פלסי' טינית ולאב מצרי. לפני מילחמת-1948 הייתה בארץ. לדבריה, ברחה מישפחתה למצריים במלחמה, והיא טוענת שהיא זוכרת את החיים מוכי-העוני במחנה' פליטים על גדת תעלת-סואץ. הדבר אינו מפריע לה, כעת, להתיידד עם ישראלים, להצטלם בתברתם ולשוחח עימם בחופשיות.

אין ספק כי נשואיה עם מנהל מלון שרתון עזרו לה. לפני כן עבדה כמזכירה אצל אדם שנחשד כמלך יצרני הסרטים הפורנוגרפיים בקאהיר. אולם כישרונה אינו מוטל בספק, והוא פורץ בכל הופעה שלה. ואהבתה לבעלה בולטת מאד, ואולי אף יותר מדי. „ישבנו בחו"ל“, מספר עד-ראייה, „והדבר היה מביך. היא ובעלה ישבו בחברה, והתמוזזו בלי הפסק.“ גם היום, אחרי גמר המופע, מופיעה נגואה לא פעם ברחבת-הריקודים של ה' מועדון בשימלת-ערב, חבוקה בזרועות בעלה, כשהם רוקדים טאנגו כזוג-נאהבים בני שמונה-עשרה, מתנשקים ומתעלמים מן העולם. בכל ערב מוצף מנהל המועדון בעשרות שאלות: „האם תופיע נגואה הערב?“, ה' מנהל מושך בכתפיו בהכנעה: „אני מק' וזה, אינשה-אללה.“ כאילו הוא מדבר על תופעת-טבע שאין עליה שליטה. נגואה פואד היא בדיוק כזאת.